

Pau Magrané Figuera

La Font, 2021

Aplicació audiovisual interactiva

Mesures variables

La Font és un videojoc de paisatges virtuals on vagant es generen imatges no estàtiques de pintura digital orgànica d'estètica *glitch*.

L'entorn prové d'una digitalització 3D virtual que documenta la zona més important del Iros on el meu pare practica la pagesia cada dia. Un Iros on planta, cuida i recull fruites, verdures i algunes flors, rega arbres i arbustos, talla llenya, i fa i desfà canalitzacions i estructures de logística primitiva amb materials recuperats, sobretot plàstics i joncs.

Aquesta zona és el que ell anomena la Font, i és d'on prové l'aigua del Iros: un espai ocult situat a la part més alta del terreny, on de dins d'una roca brolla aigua de manera intermitent.

Una part d'aquesta aigua mon pare la reconduïx mitjançant tubs i canalitzacions DIY fins a una bassa situada en un punt topològic inferior; aquesta bassa s'omple i es buida constantment amb la finalitat de regar els conreus —situats novament en punts inferiors a la bassa— i mantenir-los vius.

L'obra possibilita la contemplació i la interacció del públic amb l'output audiovisual, mitjançant la manipulació d'un teclat, un ratolí o perifèrics informàtics similars.

L'espai ha estat digitalitzat fent servir Unity, un motor gràfic al qual s'han incorporat una càmera en vista ortogonal, models 3D obtinguts mitjançant tècniques de fotogrametria i, enllaçant-ho tot, uns àudios de gravacions de camp de l'indret en qüestió.

